

BÉKESSÉG NEKTEK!

B év – Évközi 28. vasárnap

Gondolatok vasárnapra

28. ÉVKÖZI VASÁRNAP

A mai igehirdetést így foglalhatjuk össze: a gazdagság az örök üdvösség akadálya még akkor is, ha komolyan törekszünk az üdvösség elnyerésére. Szükségünk van az isteni bölcsességre, amely belső életünket rendezi, vágyainkat és lelki erőinket az örök javak felé irányítja.

Nem elég a tiszta, erkölcsös élet ahhoz, hogy Jézusé legyünk, hanem hittel és áldozatos szeretettel kell ragaszkodnunk hozzá. Ezt viszont veszélyezteti a földi javakhoz való túlzott ragaszkodás, amelytől csak a bölcsesség ajándéka menthet meg minket. (Bölcs 7,7-11)

Jézus az ifjútól és mindnyájunktól megkívánja a parancsok megtartását és a beléje vetett hitet. Jézus tanítása kétélű kard, amely élesen szétválasztja a jót a rossztól. Ez akkor válik világossá előttünk, amikor Jézus szava a mi elgondolásunkkal ellenkezik. (Zsid 4,12-13)

Az Üdvözítő nem a magántulajdont ítéli el, hanem a gazdagokat jellemző lelkületet, a földiekhez való rendetlen ragaszkodást. Nemcsak a szeretet, hanem az igazságosság is megkívánja, hogy azok használatából ne zárjunk ki másokat. (Mk 10,17-30)

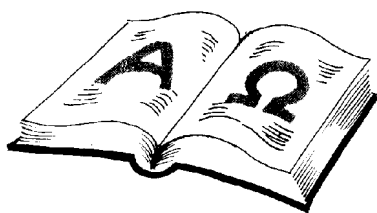

† EVANGÉLIUM Szent Márk könyvéből (Mk 10,17-30)

Abban az időben amikor Jézus útnak indult, odasietett hozzá valaki, térdre borult előtte, és úgy kérdezte: „Jó Mester! Mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?”

Jézus megkérdezte: „Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak az Isten. Ismered a parancsokat: Ne ölj! Ne törj házasságot! Ne lopj! Ne tanúskodj hamisan! Ne csalj! Tiszteld apádat és anyádat!”

Ekkor az így válaszolt: „Mester, ezeket mind megtartottam kora ifjúságomtól fogva.”

Jézus ránézett és megkedvelte. Ezt mondta neki: „Valami hiányzik még belőled. Menj, add el, amid van, oszd szét a szegények közt, és így kincsed lesz az égben. Aztán gyere és kövess engem!”

Ennek hallatára ő elszomorodott, és leverten távozott, mert nagy vagyona volt.

Jézus ekkor körülnézett, és így szólt tanítványaihoz: „Milyen nehezen jut be a gazdag az Isten országába!” A tanítványok megdöbbenek szavain. Jézus azonban megismételte: „Fiaim, milyen nehéz bejutni a gazdagoknak az Isten országába! Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni az Isten országába.”

Azok még jobban csodálkoztak, és kérdezték egymást: „Hát akkor ki üdvözülhet?”

Jézus rájuk nézett és folytatta: „Embernek lehetetlen ez, de Istennek nem. Mert Istennek minden lehetséges.”

Ekkor Péter megszólalt és ezt mondta neki: „Nézd, mi mindent elhagytunk, és követtünk téged.”

Jézus így válaszolt: „Bizony mondom nektek, mindenki, aki értem és az evangéliumért elhagyja otthonát, testvéreit, anyját, apját, gyermekeit vagy földjét, százannyit kap, most, ezen a világon otthont, testvért, anyát, apát, gyermeket és földet – bár üldözések közepette –, az eljövendő világban pedig örök életet.” *Ezek az evangélium igéi.*

AZ ÖRÖK ÉLET ÁRA

Nagyobb értékű áruk vásárlásakor fontos szempont az „ár-érték arány”. Mekkora a tényleges értéke annak, amit venni szeretnénk, és mennyibe kerül? Az élet más helyzeteiben is kerülünk hasonló választások elé: mibe kerül - mennyi munkába, erőfeszítésbe, lemondásba stb. - az, amit el

akarunk élni? Fölmerül ez a kérdés Krisztus követésének útján is: fölteszik a kérdést a kívülálló nem-hívők, nekünk szegezhetik az életbe belépő fiatalok, de fölmerülhet olykor a kétely bennünk magunkban is. Miért jó kereszténynek, Krisztus követőjének lenni? Nem könnyebb-e azok élete, akik semmilyen törvényt, értéket nem ismernek el maguk

fölött? Sokan talán megcsodálják, de értetlenkedve hallgatják Pál apostol radikális válaszát: „Érte (Krisztusért) mindent elvettem, sőt szemétnek tartottam.”

AMIKOR EGYÜTT VAN A JAJONGÁS ÉS A HÁLAADÁS...

Mi a keresztyén élet? Amikor együtt van a jajongás és a hálaadás, amikor már nem kell álarc, mert merem vállalni: ez is én vagyok, az is, ilyen is vagyok, olyan is vagyok.

Beleesünk abba a hibába, hogy azt képzeljük: a hívő embernek mindig tökéletesnek kell lennie. Nem! A hívő embernek mindig *tökéletesednie* kell! Menet közben bukdácsol, elesik, de minden eleséssel egy emberhosszal *közelebb esik* Jézushoz. Újra föláll, újra indul. Kedden nem sikerült, szerdán újrakezdem; pénteken nem sikerült, szombaton újrakezdem. - Így fogjuk igazán érteni, milyen az álarc nélküli és igazán a helyére került keresztyén.

Azt mondja Pál: „*Úgy ajánljuk magunkat mindenben, mint Isten szolgálói: sok tűrésben, nyomorúságban, szükségben, szorongatásban, verésekben, bebörtönzésben, fáradozásban, virrasztásban, böjtölésben*” - és mondja a másik felét is: „*tisztaságban, ismeretben, türelemben, jóságban, Szentlélekben, képmutatás nélküli szeretetben, az igazság igéjével, Isten erejével, az igazság jobb és bal felől való fegyvereivel, dicsőségben és gyalázatban, rossz hírben és jó hírben, mint szomorkodók, de mindig örvendezők, mint szegények, de sokakat gazdagítók, mint akiknek nincsen semmijük, és akiké mégis minden.*” (2Kor 6,4-10)

Mi rejlik itt? Kincs! A tanítványság lényege! Ez is, az is, minden! Az igen, a nem, az öröm, a bánat. Tudok sírni, tudok örülni, szent csöndben, mindig az Úr tenyerén, az Isten kezében.

Ne erőlködjünk, ne mutassunk mást, mint amink van! Azt mutassuk, amit Pál: Fönt is az Úré vagyok, lent is az Úré vagyok! Sikerek közt és elbukva is, akár életemben, akár halálomban, én a Krisztusé vagyok. (Gyökössy Endre)

„MIT TEGYEK, HOGY ELNYERJEM AZ ÖRÖK ÉLETET?”

Egy vidéki farmon élt két testvér egymás szomszédságában. Egy napon egy jelentéktelen félreértés kapcsán összevesztek. Addig kölcsön adták egymásnak szerszámaikat; ameddig az egyik távol volt, a másik vigyázott a farmra; megbeszélték a problémáikat, de most egy csapásra minden megváltozott. Hiába a negyven éves szomszédság, most végül odáig fajult a dolog, hogy nem is álltak szóba egymással.

Egy szép napos reggelen az idősebbik testvérhez bekopogott egy idegen férfi, aki munkát keresett egy-két napra. Először el akarta küldeni, de

amikor meghallotta, hogy ácsmester, és jól bánik a fával, megmozgatta a fantáziáját. Azt a feladatot adta neki, hogy a testvére és az ő telke határába építsen egy kerítést. Olyat kért, amin még átlátni sem lehet, mert annyira haragudott a testvére.

Miután kiadta a feladatot és minden faanyagot, szerszámot, szeget a rendelkezésére bocsátott a mesternek, elment a városba. Az ács neki is látott a munkának. Estefelé, amikor visszajött az idősebb testvér, megdöbbenve látta, hogy a telek határában, a kis völgyben nem egy kerítés, hanem ellenkezőleg egy híd áll, mely összeköti az ő és testvére telkét.

Pont akkor jött ki a fiatalabbik testvér, aki szintén megdöbbenve nézte a hidat, s ezt mondta: „Drága testvérem! Te képes voltál egy hidat építtetni, azok után, ami köztünk történt? Amiket tettem és mondtam?”

Erre mindketten nagyon elszégyellték magukat, és a híd közepén egymásba borulva kibékültek. Ennek öröme kérték az ács mestert, hogy maradjon még pár napig, találnak még neki valami munkát.

Erre a Mester így felelt: „Nagyon szívesen maradnék, de még sok olyan hely van, ahol hidat kell építenem!” A két testvér egyszerre kérdezték a már távozó Mestertől: „És mi legyen a híd neve?”

Erre a Mester így felelt: „Megbocsátás!”

☺ ☺ EGY MOSOLY A MISSZIÓS VASÁRNAP ELÉ ☺ ☺

Két missziós atya az állomáshelyére igyekszik. Egy ütött-kopott terepjárót küldtek értük. Már több órája haladnak a teljesen kihalt pusztaságban, amikor feltűnik egy tábla: *Panorámaút szép kilátással.*

- Végre egy kis változatosság! - szólal meg az egyikük.
- És mit fogunk látni? - kérdezi a sofőrtől a másik.
- Eddig mit láttak?
- Semmit.
- Akkor a javát már látták.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész 📞 20/ 77-386-55; 30/ 849-8280

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: szentmise vasárnap 11 órakor